

Візьми мене, як арфу, поміж ноги

Дмитро Павличко

Візьми мене, як арфу, поміж ноги,
І грай, і грай, та струни не порви,
Бо я прийшов з далекої дороги,
Подібний до згорілої трави.

Моя кохана, завтра я воскресну,
Ти ж нині невоскреслого кохай.
Я не поїду більше ні за Десну,
Я не подамся більше за Дунай.